



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 137/2015
18.02.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ж.П., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика у вези члана 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.П. - адвоката З.М., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К.11/14 од 26.05.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 984/14 од 26.11.2014. године, у седници већа одржаној дана 18.02.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.П. - адвоката З.М., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К.11/14 од 26.05.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 984/14 од 26.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору К.11/14 од 26.05.2014. године окривљени Ж.П. оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ у вези члана 33. КЗ и кривичног дела недозвољено ношење оружја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, па су му за наведена кривична дела претходно утврђене појединачне казне и то за кривично дело из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ у вези члана 33. КЗ казна затвора у трајању од 10 месеци, а за кривично дело из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ казна затвора у трајању од 6 месеци и затим је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године. Окривљени је ослобођен од дужности да надокнади трошкове кривичног поступка у целисти.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 984/14 од 26.11.2014. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Ж.П. и потврђена је пресуда Вишег суда у Сомбору К.11/14 од 26.05.2014. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Ж.П. - адвокат З.М. због повреда одредаба члана 11. став 3., члана 68. став 1. тачка 1), члана 87. став 2. и члана 438. став 1. тачка 5) ЗКП, а из образложења захтева произилази да се правноснажне пресуде побијају и

због повреда закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укине правноснажне пресуде Вишег суда у Сомбору К.бр.11/14 од 26.05.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 984/14 од 26.11.2014. године и предмет врати Вишем суду у Сомбору на поновно суђење.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011 ... 55/2014) прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног је у захтеву за заштиту законитости као разлог за подношење захтева само формално означио да је „на утврђено чињенично стање погрешно примењен закон, те да у конкретном случају не постоје елементи бића кривичног дела недозвољено ношење оружја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ за које је окривљени оглашен кривим и осуђен, већ само елементи прекршаја“, а што би представљало повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, због којих је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, бранилац суштински ове повреде закона образлаже тако што оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа, истицањем да и поред тога што је утврђено да је предметни пиштољ функционалан и да у том смислу представља ватрено оружје, у току поступка је неспорно утврђено и да је исти трофејно оружје, тако да по ставу одбране чињеница функционалности предметног пиштоља не одузима истом карактер трофејног оружја, па је због тога било нужно применити одредбе чланова 11. и 35. Закона о оружју и муницији којима се предвиђа забрана ношења трофејног оружја и прописано је да је ношење оружја које има трофејни карактер прекршај, а што све у битном представља оспоравање утврђеног чињеничног стања и оцену доказа у правноснажним одлукама.

Како су, дакле, у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означене повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено, док се

суштински указује на погрешно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, а што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, а због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује и на повреду из члана 438. став 1. тачка 5) ЗКП, истицањем да окривљени који је ... држављанин Републике Србије, а ... је националне припадности, није у току поступка упозорен на његово право да се користи својим језиком, односно да кривични поступак може пратити на ... језику који боље разуме. Такође се указује и на повреде одредаба члана 11. став 3., члана 68. став 1. тачка 1) и члана 87. став 2. ЗКП, истицањем да је првостепени суд у току поступка пропустио да примени ове чланове, а и саслушани сведоци који су ... националне припадности, као и окривљени, нису поучени о праву да дају исказе на језику који боље разумеју, услед чега су због неразумевања језика на којем се водио поступак сваки пут давали другачије исказе.

Како наведене повреде не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је и у овом делу захтев браниоца окривљеног оцењен као недозвољен.

Из напред изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.П. - адвоката З.М., на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

За Председника већа-судија
Веско Крстајић,с.р.